

ALLT SOM VARIT DOLT...

En dokumentär

Margareta Linnell

För att slutföra testamentet gäller det att skaffa vittnen. Bankdirektören för öns sparbank hänvisar till lokalkontoret. Där nekar de att hjälpa till och hänvisar till grannar och bekanta. Malin och Erik finner att den vägen inte bara är dumdristig utan även rent omöjlig. Den dagen testamentet öppnas riskerar de grannar som ställt upp, inte bara kränkningar utan kanske också personföljelse från Lisa och Glenn. Den risken vill de inte ta. Malin beslutar sig för att vara uppriktig om förhållandena i byn i sitt nästa samtal med bankdirektören. Vid förnyad telefonkontakt får hon en besökstid redan nästa dag.

När Erik och Malin dagen därpå åker ut för att få testamentet bevittnat och slutföra uppdraget finner de Helena i ett dåligt skick. Hon är förkyld, har andnöd med hög feber och är mycket trött. De förser henne med medicin och något varmt att dricka men lämnar henne efter en stund för att vila. Idag är det omöjligt att ta med Helena till banken.

De tvingas att avbeställa tiden. När de återkommer till Helena senare på eftermiddagen är hon piggare. Malin hjälper henne med diverse hushållsgöromål medan Erik pratar med henne om de försvunna pengarna.

Helena skriver i blocket:

”Han [Ingemar] har lovat att ta fram dem.”

”Dom är troligen på förvaring.”

”Han har lovat.”

”Han har lovat att skaffa fram dem.”

”De är nog borta på förvaring.”

Efter middagen, när de alla sitter runt köksbordet, uppmanar Erik Ingemar att ta fram de försvunna pengarna och även burken som Helena förvarar dem i. Situationen blir laddad och spänd. Ingemar blir överrumplad men nekar till att ha tagit några pengar eller att ha någon burk i sin ägo. För att understryka sitt påstående erbjuder han dem att undersöka rummen på övervåningen där han bor. Ingemar och Malin går en trappa upp, medan Helena och Erik blir kvar. Malin uppmanar Ingemar att öppna skrivbordslådor, byrålådor, garderober och andra skrymslen, men inget av det de söker återfinns och de återvänder tomhänta.

Helena skriver då i blocket: ”Jag har bett och bönat. Men Ingemar har sagt att de ska komma fram.” Erik och Malin säger åt Ingemar att berätta vad han vet om det han anklagas för, men får inget svar. Helena får frågan hur mycket pengar det rör sig om. Hon skriver i blocket med spretig stil en summa på 100 000 kronor. Efter en stund skriver hon igen i blocket: ”Jag vill inte leva längre”, därefter går hon till sängs. Erik och Malin ger Ingemar en frist fram till klockan åtta nästa morgon att berätta vad han känner till om de försvunna pengarna.

Det påstås ibland att tron och hoppet är det sista som överger människan. Erik har flera gånger antytt för He-

lena att han betvivlar att Ingemar förvarar hennes pengar i säkerhet, men hon har litat på honom. Det lugnar och bidrar till att hon kan behålla sitt förtroende för honom. Så sent som samma eftermiddag den här dagen skriver Helena: ”Han har lovat att skaffa fram dem. De är nog borta på förvaring.” Några timmar senare står den brutala sanningen klar för henne – ett eller troligen två av hennes barn har fört henne bakom ljuset och lurat henne på alla hennes besparingar och tillvaron rasar för henne. ”Jag vill inte leva längre” blir hennes slutsats. Tilltron och förtroendet för människor har alltid varit framträdande karaktärsdrag hos Helena, men vem kan hon lita på idag.